

РЕШЕНИЕ

№ 24293

гр. София, 14.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 13.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров
Людмила Коева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на
прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **3877** по описа за **2025**
година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Г. К. В., [ЕГН], чрез адв.Е. Н., срещу Решение №1055 от
19.03.2025 г. по НАХД № 9544/2024 г. на СРС, НО, 18 състав, с което е потвърдено Наказателно
постановление НП №24-4332-010036/14.05.2024 г. на ОПП-СДВР, с което на основание чл. 174,
ал. 3, пр. 1 от ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лева и
„лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца за извършено нарушение по чл. 174,
ал. 3 от ЗДвП.

В касационната жалба се твърди, че решението на СРС е неправилно и незаконосъобразно.
Касаторът счита, че са допуснати множество съществени процесуални нарушения от абсолютен
характер в съставения АУАН и НП, при фиксиране на датата и часа на административното
нарушение, както и пир неговото описание от фактическа и правна страна. Развива доводи за
ограничено право на защита на санкционираното лице. Претендира се отмяна на решението на
СРС, както и потвърденото с него НП. Претендира разноски.

Ответникът – СДВР – отдел „Пътна полиция“ не взема становище по жалбата и не изпраща
представител в съдебното заседание.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. ГРАД, като прецени събраните по делото доказателства, намира
следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и срещу съдебно решение,

подлежащо на касационен контрол, с оглед на което е допустима.

С процесното НП №24-4332-010036/14.05.2024 г. на ОПП-СДВР на касатора на основание чл.174, ал.3, пр. 1 и пр. 2 от ЗДвП е наложена „глоба“ в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС общо за срок от 24 месеца за това, че на 22.04.2024 г. около 23:20 ч. в [населено място], на ул. 1, жалбоподателят Г. К. В. управлявал лек автомобил "О. А." с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на М. Н. В., като при опит да бъде тестван за употреба на алкохол с техническо средство тип „Алкотест Дрегер 7510“, същият отказал теста. Поради отказа на лицето да му бъде извършена такава проверка с тест бил издаден талон за медицинско изследване за вземане на биологични проби за лабораторно изследване за употреба на алкохол и наркотични вещества или техните аналози. В талона за изследването бил отразен отказът му да предостави проба за тест за проверка употребата на алкохол, наркотични вещества или техните аналози. Т. бил подписан от лицето. Поради този отказ на Г. К. В. е съставен АУАН серия ГА № 1162166/22.04.2024 г., за нарушения по чл. 174, ал. 3, предл. 1 от ЗДвП. Актът бил предявен и връчен на нарушителя, който след като се запознал със съдържанието му, го подписал с възражение.

Въз основа на акта е издадено атакуваното наказателно постановление НП №24-4332-010036/14.05.2024 г. от началник сектор към ОПП - СДВР, с което жалбоподателят е санкциониран на основание чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП с „глоба“ в размер на 2000 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца за извършено нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

Районният съд е проявил в процесуална активност в изискуемия обем, подробно и обстойно е разпитал жалбоподателя в съдебно заседание, обсъдил е в мотивите си постъпилите документи от МВР, включително и докладната записка от полицейския служител. Извършвайки тези действия, е приел, че административнонаказателната отговорност на касатора е законосъобразно ангажирана, тъй като АУАН и НП са издадени от компетентни органи, съдържат необходимите реквизити, налице е съответствие между словесното описание на нарушението и посочените като нарушени разпоредба, не са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство, извършването на нарушението е безспорно установено и правилно квалифицирано, а наложеното административно наказание е определено в предвидения фиксиран размер. Посочил е, че липсват основания за отмяна на процесните актове.

Административен Съд С. – град, XI касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с правилата на логическото мислене и съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата, без да е допуснато изопачаването им или неправилното им тълкуване.

Вярно и точно районният съд е установил фактическата обстановка, която в пълна степен се подкрепя от събраните по делото писмени и гласни доказателства. За попълването на делото с доказателства съдът е проявил необходимата процесуална активност, като е осигурил на страните пълна и равна процесуална възможност да обосноват и докажат защитните си тези. Въз основа на обективен, цялостен и съвкупен анализ на доказателствата съдът е формирал обосновани правни изводи, като е приел за осъществен състава на административното нарушение, за което е наложено административното наказание, и правилно е приложил материалния закон.

Съдът е направил подробен анализ на събраните гласни доказателства, които е обсъдил заедно и

поотделно, като мотивирано е посочил кои от тях в коя част кредитира. Преценката на районния съд в тази насока е обоснована и правилна и се основава на ясни логически връзки и съждения. Не са налице и пропуски или неправилност в преценката на въззивната инстанция при дължимата цялостна служебна проверка за законосъобразност на наказателното постановление.

Според данните в АУАН и приложените към него доказателства правилно и обосновано районният съд е приел, че при извършване на проверката и съставяне на АУАН не са допуснати твърдените от жалбоподателят съществени процесуални нарушения, довели до накърняване на правото му на защита.

Няма никакви предварителни или общи нарушения при процесната проверка, такива не се твърдят и в жалбата до СРС или до касационната инстанция. Липсват данни или индиции в изпратената от АНО преписка, нито такива се твърдят, че разпорежданията на контролните органи налагат извършване на очевидно престъпление, застрашават здравето на проверяваното лице или нарушават конкретен нормативен текст.

Съгласно чл.1, ал.5 от Наредба № 1 от 19 юли 2017 г. тестовете, с които се установява употребата на наркотични вещества или техни аналози, се определят със заповед на министъра на вътрешните работи. Визираната законова гаранция за приложение на техническите средства след одобряване от компетентните органи, както и общият принцип за законосъобразност на действията на администрацията, са в основата на задълженията на гражданите и организациите да изпълняват разпорежданията на административните органи и длъжностни лица, законовият път на защита срещу които е обжалването им. В конкретния случай, самото проверявано лице се е лишило от всички законови възможности да установи евентуална незаконосъобразност на проверката. Това е така, тъй като той е отказал проверка на място с техническо средство „Алкотест Дрегер 7510“, получил е талон за медицинско изследване № 144229, но не е отишъл във ВМА.

Отказите да бъде извършена проверка с тест за установяване употребата на алкохол е съставомерен съответно чл.174, ал.3, предл.1, съотв. предл. 2 от ЗДвП. Законовата разпоредба е императивна и не урежда изключения или възможни хипотези на законосъобразен отказ. Казано с други думи – отказът винаги осъществява състав на нарушение по чл.174, ал.3 от ЗДвП. Единствената възможност за нарушителя да докаже, че не е извършил нарушение по чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП е като бъде подложен на тест, резултатите от които се проверяват чрез допълнителни медицински и химически изследвания, за което в случая е издаден талон за медицинско изследване № 144229. След като нарушителят не е направил предписаните му медицински изследвания, той доброволно и за втори път се е лишил от възможността да докаже, че не е употребявал алкохол.

Въззивният съд правилно е възприел отказът за съставомерен по чл.174, ал.3, пр.1 и 2 от ЗДвП и доказан. Възраженията относно датата на нарушението са коментирани от СРС, като настоящата съдебна инстанция намира за правилен изводът, че се касае за очевидна фактическа грешка, тъй като управлението на МПС е осъществено на 21.04.2024 г. в 23.20 часа, а АУАН е съставен след пристигане на органите на ОПП – СДВР, на които водачът е отказал проверка, на 22.04.2024 г., в 00.10 часа. Този извод се потвърждава и от докладната записка на служителя, който е бил на смяна в процесния момент. Липсват всякакви основания да се приеме, че водачът е затруднен да разбере в какво е обвинен и да организира защитата си, тъй като фактическата обстановка е елементарна и категорично изяснена и не се нуждае от допълнителни пояснения.

С отказа си да се яви във ВМА, самият водач се е поставил в невъзможност да бъде подложен на такава проверка в лечебното заведение, а отказът му е съставомерен по чл.174, ал.3 ЗДвП, поради което правилно и обосновано е санкциониран с посочените в същата разпоредба наказания в

абсолютен размер.

Като е достигнал до идентични правни изводи районният съд е постановил обжалваното решение при правилно приложение на закона, без да са допуснати съществени процесуални нарушения, поради което следва да бъде оставено в сила

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, XI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №1055 от 19.03.2025 г. по НАХД № 9544/2024 г. на СРС, НО, 18 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.